

Sygn. akt VIII *Pa 151/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2022 r.

**Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodnicząca sędzia Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 lutego 2022r. w Gliwicach

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko(...)Spółce Akcyjnej w B.

o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, nagród barbórek i 14-tej pensji

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 9 listopada 2021 r. **sygn. akt** IV P 4/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 tiret 36 w ten sposób, że w miejsce odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 908,52 zł (dziewięćset osiem złotych pięćdziesiąt dwa grosze) zasądza je od kwoty 449,24 zł (czterysta czterdzieści dziewięć złotych dwadzieścia cztery grosze) ,
2. oddala apelację w pozostałym zakresie,
3. odstępuje od obciążania powoda kosztami postępowania apelacyjnego .

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII Pa 151/21

UZASADNIENIE

M. K. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w B. kwoty 16.800 złotych tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 grudnia 2017r. do 31 grudnia 2020r., w tym po 400 złotych, tytułem dopłaty do nagrody Barbórki i 14-tej pensji za lata 2018 - 2020 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Uzasadniając swoje żądanie podał, że był pracownikiem pozwanej na stanowisku nadsztygara w dziale górniczych wyciągów szybowych i głównego odwadniania pod ziemią i w trakcie zatrudnienia wykonywał na rzecz pozwanej pracę w godzinach nadliczbowych, pracując niemal każdego dnia ponad obowiązujące go normy czasu pracy.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Podniosła, że wypłaciła wszystkie należności powoda z tytułu stosunku pracy. Ponadto w okresie zatrudnienia powód nie zgłaszał jej żadnych roszczeń. Zaprzeczyła aby powód był zmuszany do pracy w godzinach nadliczbowych, a wszystkie powierzone mu obowiązki winny być wykonane w rzeczywistym, obowiązującym czasie pracy. Podała, że samo przebywanie na terenie zakładu pracy rejestrowane przez RCP nie jest tożsame z pozostawianiem w dyspozycji pracodawcy. Nadto powód nie otrzymał polecenia lub zgody na pracę w godzinach nadliczbowych.

W toku postępowania, po sporządzeniu opinii przez biegłego z zakresu wynagrodzeń powód ostatecznie sprecyzował żądanie pozwu wnosząc łącznie o zasądzenie kwoty 23.738,25 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie jak w piśmie z 9 września 2021r.

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy w Zabrzu Wydział IV Pracy w pkt 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 23.738,25 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 grudnia 2017 roku do 31 grudnia 2020 roku, oraz tytułem nagród barbórek za lata 2018-2020 i 14-tej pensji za lata 2018-2020 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 1.055,50 zł od dnia 11 stycznia 2018 roku;
- od kwoty 998,05 zł od dnia 11 lutego 2018 roku;
- od kwoty 633,48 zł od dnia 11 marca 2018 roku;
- od kwoty 788,30 zł od dnia 11 kwietnia 2018 roku;
- od kwoty 804,31 zł od dnia 11 maja 2018 roku;
- od kwoty 347,88 zł od dnia 11 czerwca 2018 roku;
- od kwoty 486,70 zł od dnia 11 lipca 2018 roku;
- od kwoty 512,89 zł od dnia 11 sierpnia 2018 roku;
- od kwoty 715,42 zł od dnia 11 września 2018 roku;
- od kwoty 319,99 zł od dnia 11 października 2018 roku;
- od kwoty 589,60 zł od dnia 11 listopada 2018 roku;
- od kwoty 444,77 zł od dnia 11 grudnia 2018 roku;
- od kwoty 326,14 zł od dnia 11 stycznia 2019 roku;
- od kwoty 596,51 zł od dnia 11 lutego 2019 roku;
- od kwoty 539,52 zł od dnia 11 marca 2019 roku;
- od kwoty 514,05 zł od dnia 11 kwietnia 2019 roku;
- od kwoty 595,53 zł od dnia 11 maja 2019 roku;
- od kwoty 513,45 zł od dnia 11 czerwca 2019 roku;
- od kwoty 406,43 zł od dnia 11 lipca 2019 roku;
- od kwoty 541,98 zł od dnia 11 sierpnia 2019 roku;
- od kwoty 520,69 zł od dnia 11 września 2019 roku;
- od kwoty 264,86 zł od dnia 11 października 2019 roku;
- od kwoty 545,26 zł od dnia 11 listopada 2019 roku;

- od kwoty 443,66 zł od dnia 11 grudnia 2019 roku;
- od kwoty 233,57 zł od dnia 11 stycznia 2020 roku;
- od kwoty 705,32 zł od dnia 11 lutego 2020 roku;
- od kwoty 550,67 zł od dnia 11 marca 2020 roku;
- od kwoty 563,05 zł od dnia 11 kwietnia 2020 roku;
- od kwoty 528,86 zł od dnia 11 czerwca 2020 roku;
- od kwoty 674,64 zł od dnia 11 lipca 2019 roku;
- od kwoty 678,81 zł od dnia 11 sierpnia 2019 roku;
- od kwoty 411,18 zł od dnia 11 września 2019 roku;
- od kwoty 459,86 zł od dnia 11 października 2019 roku;
- od kwoty 190,76 zł od dnia 11 listopada 2019 roku;
- od kwoty 340,42 zł od dnia 11 grudnia 2019 roku;
- od kwoty 908,52 zł od dnia 11 stycznia 2020 roku;**
- od kwoty 908,52 zł od dnia 05 grudnia 2018 roku;
- od kwoty 666,76 zł od dnia 05 grudnia 2019 roku;
- od kwoty 657,06 zł od dnia 05 grudnia 2020 roku;
- od kwoty 880,15 zł od dnia 11 lutego 2019 roku;
- od kwoty 672,21 zł od dnia 11 lutego 2020 roku;
- od kwoty 662,10 zł od dnia 11 lutego 2021 roku;

W pkt 2 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

W pkt 3 nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 8.330,00 zł;

W pkt 4 nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zabrze kwotę 4.573,38 zł tytułem kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy orzekając oparł się prócz zeznań świadków i powoda m.in. na wykazie z rejestracji i absencji k. 214 - 299, częściowo opinii głównej biegłego sądowego Z. G. k. 347 - 402, pisemnej opinii uzupełniającej tegoż biegłego sądowego Z. G. k. 429 - 435, paskach wynagrodzeń powoda k. 138 - 213, 299 - 310 i 417.

Sąd zasądził na rzecz powoda kwoty wskazane w piśmie z dnia 9 września 2021r. i orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku. Wskazać należy, że żadna ze stron nie kwestionowała opinii sporządzonej przez biegłego Z. G. pod względem rachunkowym.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., §2 pkt 5 i §9 ust.1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca.2005r. o kosztach sądowych w sprawach.

Wyrokowi Sąd I instancji nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

Apelację wywiodła pozwana zaskarżając wyrok w części - w pkt 1. co do ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2020r. (myślnik 36) liczonych od kwoty przekraczającej kwotę 449,24 złotych, tj. liczonych od kwoty 459,28 złotych (908,52-449,24 złotych).

Zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego w następstwie przyjęcia, że odsetki od wynagrodzenie za pracę powoda w godzinach nadliczbowych za grudzień 2020r. liczone być winny od kwoty 908,52 złotych w sytuacji gdy zgodnie z niekwestionowaną przez strony opinią biegłego sądowego wynagrodzenie za pracę powoda w godzinach nadliczbowych za grudzień 2020 wynosiło 449,24 złotych.

Apelująca wniosła o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie zaskarżonej części przez oddalenie powództwa w tej części;
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podała, że kwota wierzytelności głównych została prawidłowo zsumowana i zasądzona od kwot zgodnych z opinią biegłego i ze sprecyzowanym powództwem, dlatego wyrok nieprawidłowy pozostaje tylko w zakresie nieprawidłowo wskazanej podstawy, od której zasądzono ustawowe odsetki za opóźnienie liczone od dnia 11 stycznia 2020r. Zasądzenie odsetek liczonych od zawyżonej kwoty w stosunku do niespornych wyliczeń wynagrodzeń wynikających z opinii biegłego, koniecznym czyni zdaniem apelującej podniesienie zarzutu sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Wartość przedmiotu zaskarżenia wyliczono jako skapitalizowaną kwotę ustawowych odsetek za opóźnienie liczonych od dnia 11 stycznia 2020r. (tiret 36) do dnia wniesienia apelacji w części ponad kwotę 449,24 złotych, tj. liczonych od kwoty 459,28 złotych, która to kwota odsetek wynosi 52,69 złotych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o:

- oddalenie apelacji,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego wraz z kosztami zastępstwa procesowego powoda według spisu kosztów lub norm prawem przepisanych.

W ocenie powoda wyrok Sądu jest trafny i nie zachodzą wskazane w apelacji uchybienia w zakresie błędów w ustaleniach faktycznych, których miałby się dopuścić Sąd.

Sąd Okręgowy zważył:

W rozpoznawanej sprawie Sąd I instancji, przeprowadził w wystarczającym zakresie postępowanie dowodowe niezbędne do rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu. Sąd I instancji określił na jakich dowodach się oparł, a także umotywował przeprowadzoną analizę dowodów. W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja ta jest trafna i logiczna. W konsekwencji, Sąd Okręgowy oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd I instancji, uznał je za własne. Z uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego wynika, że orzekając oparł się na opinii biegłego do spraw rent i emerytur, co uczynił, jednak jak wynika z orzeczenia przez przeoczenie - zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od innej niż wskazana w opinii biegłego kwoty, podczas, gdy kwota główna jest prawidłowa.

W konsekwencji, Sąd Okręgowy oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd I Instancji, uznał je za własne, co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu Odwoławczego. Stanowisko takie zostało zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w wyroku z 5 listopada 1998r. sygn. I PKN 339/98, OSNP 1999/24/776.

Zasądzona w pkt 1 zaskarżonego wyroku kwota wynagrodzenia 23 738,25 zł – łącznie jest zgodna z tym co wynika z zaaprobowanej przez strony procesu opinii biegłego, na wynikach której oparł się Sąd I instancji orzekając i zgodna z kwotą wskazaną w pozwie. Tak też podała pozwana. Rzeczywiście jednak rację ma apelująca ponosząc, że w tiret trzydzieste szóste zamiast odsetki ustawowe z opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia od pozwanej na rzecz powoda zasądzić od kwoty 449,24 zł zasądzono je od kwoty 908,52 zł .

Kwota 908,52 zł nie wynikała z opinii biegłego przyjętej jako dowód wysokości należnego wynagrodzenia. Z opinii wynikała bowiem kwota 449,24 zł i od tej kwoty winien Sąd I instancji zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie. Suma jednak zasądzonych kwot była z opinią biegłego i żądaniem łącznym powoda zgodna.

Z tych zatem przyczyn na podstawie art. 386 §1 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1 tiret trzydzieste szóste, w ten sposób, że w miejsce odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 908,52 zł zasądził je od kwoty 449,24 zł tj. kwoty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych należnego powodowi za miesiąc grudzień.

W pkt 2 orzeczenia na podstawie art. 385 k.p.c oddalono apelację w pozostałym zakresie, ponieważ żadna kwota 23 738,25 zł została zasądzona w całości, mimo błędnie podanej kwoty rozbitego na miesięczne wynagrodzenia w zakresie wynagrodzenia grudniowego tj. kwoty 908,52 zł zamiast 449,24 zł.

Na postawie art. 102 k.p.c. odstąpiono natomiast od obciążania powoda kosztami postępowania apelacyjnego , gdyż Sąd uznał, że w sprawie wystąpiła szczególna okoliczność usprawiedliwiająca zastosowania powołanego przepisu. Sąd miał bowiem na uwadze stosunek wartości przedmiotu zaskarżenia (53 zł) do wysokości ewentualnych kosztów postępowania apelacyjnego (120 zł) . Sąd nie widzi racjonalnego uzasadnienia dla którego koszty te miałyby przekroczyć wysokość skarżonej kwoty.

(-) sędzia Anna Capik-Pater